

Vítám vás u prvního čísla našeho čtvrtletníku!

O vydávání vlastních novin, které vás všechny budou informovat o dění v našem Domově, přemýšlíme již dlouho. Před rokem jsme byli jen malý kousek od vydání prvního čísla, ale pak nastala nikým neočekávaná situace. Přišla celosvětová pandemie nemoci SARS-CoV-2 a všechno ostatní muselo jít stranou. Celý uplynulý rok byl velmi náročný, rychlý a děly se nepředvídatelné věci, takže na vydání časopisu již bohužel nedošlo.

Ani současná doba není klidná a pohodová. Pandemie stále trvá, nemoc Covid 19 je všude kolem nás. Ale říkáme si, co vlastně bude dál? Přece není možné na trvalo omezit nebo zrušit všechny naše aktivity, přeci nemůžeme jen dezinfikovat a dezinfikovat a víc nic. Pustili jsme se tedy do dlouho vymyšleného projektu a věříme, že tento čtvrtletník plný informací z našeho společného Domova bude, zejména v této době, příjemným čtením pro všechny.

První vydání Listů Domova bude trochu netradiční. Vzhledem k současné situaci jsem se do jeho tvorby pustila sama, vlastně to bude malé překvapení i pro mé kolegyně. Ale hlavně v letošním roce oslavíme 70 let od založení Domova důchodců Horní Planá! Toto vydání bude věnováno převážně vzpomínkám na těch uplynulých 70 let.

Na dalších číslech čtvrtletníku Listy Domova budeme pracovat postupně všichni společně. Věřím, že najdeme témata, která vás budou zajímat, že se nám podaří vás pobavit a hlavně, že se LISTY DOMOVA stanou společnou radostí nás všech.

Čtvrtletník by měl vycházet vždy v únoru, pak v květnu, srpnu a listopadu.

Přeji dobrou zábavu!

Renata Březinová, ředitelka Domova důchodců Horní Planá

70 let Domova důchodců Horní Planá

V letošním roce si připomínáme významné výročí, 70 let poskytování služeb v našem Domově. Vůbec v současné situaci nevíme, jestli se nám podaří toto krásné výročí oslavit. Tak si prozatím aspoň řekneme, jak šla uplynulá léta, co se u nás za 70 let povedlo vybudovat?

Zřizovatelem našeho Domova byl původně Okresní ústav sociálních služeb v Českém Krumlově, v následujících letech pak Okresní ústav národního zdraví Český Krumlov. Od roku 1991 byl zřizovatelem Domova Okresní úřad Český Krumlov a v roce 2003 se stal zřizovatelem Domova důchodců Horní Planá v rámci reformy veřejné správy Jihočeský kraj. Jihočeský kraj plní funkci zřizovatele dosud.

Historie budov současného Domova důchodců Horní Planá spadá až do 19. století, avšak činnost Domova důchodců Horní Planá tak, jak je známe dnes, se datuje od 1.1.1951. Tehdy byla služba domova důchodců poskytována v jednom pavilonu, kde bylo i veškeré technické zařízení - kotelna, prádelna, kuchyň. V tu dobu byla služba poskytována asi 25 obyvatelům. Od té doby prošel Domov mnoha rekonstrukcemi.

V osmdesátých a devadesátých letech 20. století přibýly dva nové pavilony, pavilon A a pavilon B. Kapacita zařízení se tak zvýšila na 110 lůžek. Přibýla i nová kuchyň a technické zařízení - kotelna a

prádelna. V roce 2001 byla provedena rekonstrukce a modernizace kuchyně. V letech 2001 a 2005 byly pro zlepšení nabídky ubytování provedeny dvě stavební úpravy - půdní vestavby na pavilonech A a B, kde vzniklo 14 jednolůžkových pokojů s částečně bezbariérovým sociálním zařízením. V roce 2007 byla vybudována a zkolaudována přístavba vstupní části Domova a centrální recepce.

Vstup do Domova před rokem 2007

Současná podoba hlavního vstupu do Domova

Poslední a nejrozsáhlejší rekonstrukce se týkala nejstaršího pavilonu C a byla zahájena dne 17.7.2008. Konkrétně rekonstrukce zahrnovala především vytvoření plně bezbariérových jedno a dvoulůžkových pokojů s ošetrovatelskými lůžky, výměnu oken, zateplení obvodového pláště budovy, výměnu střešní krytiny, výměnu evakuačního lůžkového výtahu, rekonstrukci rozvodů TUV, odstranění akumulčních nádob, rekonstrukci rozdělovačů topení, instalaci systému měření a regulace. Ukončení těchto rekonstrukčních prací proběhlo na podzim 2009.

1. Jedna z podob budovy C
2. Pozdější podoba budovy C
3. Současná podoba budovy C

V prosinci 2010 byla kolaudována rekonstrukce kotelny, při které se již nefunkční kotle nahradily novým kotlem na dřevostěpku.

Další velkou stavbu jsme realizovali na podzim 2014. V prostorách nevyužité půdy budovy A jsme vybudovali prostorné šatny pro klienty na sezónní oblečení, sklady, spisovnu a kuchyňku s posezením pro klienty.

Další velká stavba byla realizována v první polovině roku 2015. V prostorách našeho Domova vybudoval náš zřizovatel Jihočeský kraj nové výjezdové středisko Zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje. Společnými silami a ve vzájemné spolupráci dvou příspěvkových organizací jednoho zřizovatele tak vznikly tolik žádané prostory - záchranáři mají velmi pěkné výjezdové středisko a Domov důchodců zase záchranku opravdu blízko.

Po ukončení stavby výjezdové základny záchranářů byla zahájena další stavba - spojovací chodba mezi budovami B a C a vybudování příjezdového místa pro sanitky a zásobování.

Poslední velkou stavbou bylo v roce 2019 vybudování nové části parkoviště včetně venkovního osvětlení, úprava plochy před centrální recepcí a úprava plochy pro odpadové hospodářství.

Nejen budovy, zahrada a okolí se v uplynulých 70 letech výrazně změnilo. Změnilo se zejména pojetí námi poskytované služby, přístup ke klientům a kvalita poskytované péče. Sociální služby urazily obecně v uplynulých 15 letech obrovský kus cesty ke kvalitě a lidskému pojetí. Od neosobního, spíše nemocničního přístupu jsme došli k přístupu zaměřenému na individuální potřeby jednotlivců, ke kvalitně poskytované zdravotní a ošetrovatelské péči, k hodnotnému a smysluplnému vyplňování volného času našich obyvatel. Dnes poskytujeme sociální pobytovou službu s respektem, úctou a láskou. Zaměstnanci se průběžně vzdělávají, od každého pracovníka vyžadujeme empatii, slušnost, pokoru a pracovitost. Naše práce není lehká, je to práce náročná jak fyzicky, tak psychicky. Mnohdy si nosíme problémy a bolesti našich klientů domů, soucítíme a snažíme se pomoci.

A jaká je současná podoba našeho Domova dnes?

Socha před hlavním vstupem do Domova je dílem akademického sochaře Miroslava Párala. Vytvořil ji speciálně pro náš Domov, jde o vyjádření propojení mladé a staré generace, které si vzájemně předávají své zkušenosti. Sochu jsme dostali od pana Párala darem a velmi si jeho vstřícného gesta ceníme.

Ráda bych zde i zavzpomínala na bývalé vedoucí a ředitele našeho Domova

Všem patří velké poděkování za to, že svou prací přispěli k rozvoji našeho Domova, že se zasloužili o jeho budování a vytvoření silné, žádané a spolehlivé sociální služby.

Máme uchované kroniky Brigády socialistické práce od roku 1978. Jsou v nich dochované fotografie a vzpomínky na obyvatele a pracovníky Domova. Takže jsme zkusili hledat v těchto kronikách, vzpomínat a oslovili i některé pamětníky. Omlouvám se, pokud na některého z vedoucích či ředitelů zapomeneme, ale věřím, že se nám podařilo dohledat jména všech. Velmi rádi bychom se s těmito osobnostmi potkali na oslavě našeho krásného výročí, takže pokud to situace dovolí, tak snad v létě...

Jako úplně nejstarší se dochovala vzpomínka na první vedoucí Domova důchodců paní **Marii Sosnovou**, která vedla Domov v letech 1965 - 1968.

Dále pak v letech 1968 - 1971 byla vedoucí Domova paní **Dana Maršáková**.

V letech 1972 až 1987 vedla Domov paní **Eva Bartošová**.

Paní **Bohuslava Kratochvílová** vedla Domov v letech 1988 - 1995.

Paní **Růžena Zezulková** z Českého Krumlova byla ředitelkou Domova od roku 1996 do roku 2006. Právě v této době byly započaty větší stavební akce a rekonstrukce Domova. Paní ředitelka zahájila transformaci sociálních služeb, zaměstnanci se začali vzdělávat, jezdit na školení a na zkušenou do ciziny. Vznikaly nové projekty a Domov začal díky paní ředitelce Zezulkové čerpat finanční prostředky z mezinárodních fondů.

Od roku 2007 do roku 2010 byl ředitelem **Mgr. Jaroslav Šíma**, který realizoval mnohé náročné stavební úpravy a rekonstrukce našeho Domova. Pod jeho vedením se z Domova důchodců Horní Planá stal moderní a bezbariérový domov, domov pro všechny jeho obyvatele.

A od 1.1.2011 jsem ředitelkou Domova já, **Renata Březinová**. Velmi si vážím toho, že mohu vést tak skvělý tým a že jsem představitelkou Domova, který má velmi dobrou pověst a poskytuje sociální služby na vysoké úrovni. Věřím, že i za mého vedení Domov vzkvétá jak po stránce stavební, ale hlavně po stránce péče, po stránce lidskosti a vřelého přístupu k našim obyvatelům a jejich blízkým. Moji práci v Domově však jednou bude muset posoudit někdo jiný.

Představujeme vám i tři pravidelné rubriky, se kterými se budete v dalších číslech čtvrtletníku setkávat.

Představujeme

V této rubrice bychom chtěli představit vždy 2 naše zaměstnance nebo spolupracovníky našeho Domova. Představit je tak, jak je vlastně neznáme - jak žijí v soukromí, co je baví, co dělají ve volném čase. A aby se zaměstnanci nebáli, v prvním čísle si dovoluji představit sama sebe 😊

Renata Březinová

Pracovní pozice: ředitelka

Věk: 54 let

Vzdělání a práce: Po studiu na Gymnáziu v Č. Krumlově jsem nastoupila do zaměstnání na Okresní úřad. Během let jsem dále vzdělávala při zaměstnání bakalářské studium na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně (Právo pro veřejnou správu) a inženýrské studium na Ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze (obor Hospodářská politika a správa). Dlouhá léta jsme pracovali jako kontrolor na Živnostenském úřadě v Českém Krumlově, odtud jsem odešla na Krajský úřad do Českých Budějovic, kde jsem pracovala také jako kontrolor na Odboru interního auditu a kontroly. Při práci kontrolora jsem se dostala do příspěvkových organizací poskytujících sociální služby a došlo mi, že sociální služby jsou oblastí, ve které bych moc chtěla pracovat. Na konci roku 2010 jsem se přihlásila do výběrového řízení na pozici ředitelky Domova důchodců Horní Planá, výběrové řízení jsem vyhrála a od 1.1.2011 jsem ředitelkou našeho Domova. Jsem moc ráda, že jsem se nebála a zkusila to, práce v Domově

mě skutečně naplňuje.

Rodina: mám dva dospělé syny a 2 malé vnuky, tedy kolem mě jsou samí chlapi. Jsem rozvedená a doma mi dělá společnost fenka černého jezevčíka Dixy.

Co mě v životě baví a co mám ráda: na prvním místě je moje rodina, zejména děti a vnoučata (a to jsou pěkní čertíci). Miluji sladké, zejména čokoládu. Ráda mám teplo a slunce, vůbec nemám ráda mlhu, déšť a zimu. Mou největší zálibou je turistika. Chodím po lesích, loukách a kopcích, většinou s batohem na celodenní trasy. V roce 2019 jsem uskutečnila svou dosud největší cestu, Svatojakubskou pout' do Španělského Santiaga de Compostela. Ušla jsem s kamarádkou a krosnou na zádech necelých 400 km přes hory, podívala se na „konec světa“ a měla opravdu čas rozmýšlet. Přespávaly jsme v poutnických ubytovnách, všechnu majetek a jídlo si nosily na zádech, šly jsme za deště, mlhy i za velkého vedra. A co mi na této cestě došlo? Že mám vlastně moc krásný a spokojený život, který bych neměnila.

Jako druhou bych ráda představila svoji kolegyni, která je v současné době celosvětové pandemie tou, která nám všem ustavičně št'ourá v nose 😊 Lucka Ottová je v pozici vedoucí zdravotního úseku třetím rokem. V prvním roce svého působení na této pozici přišla epidemie spalniček, ve druhém roce pak celosvětová pandemie Covid 19. Lucka si prostě adrenalin užívá! Jen doufám, že to nebude do třetice ... Tak co Lucko, co nám o sobě prozradíš?

Lucie Ottová

Pracovní pozice: vedoucí zdravotního úseku

Věk: 42 let

Vzdělání a práce: Po vystudování Střední zdravotní školy v Českém Krumlově jsem nastoupila jako všeobecná sestra do nemocnice v Č.Krumlově na interní oddělení. Při zaměstnání jsem si dostudovala v Brně pomaturitní specializační studium v oboru Ošetrovatelská péče o dospělé - interna. Jako velkou zkušenost hodnotím své dvouleté zaměstnání v soukromém domově důchodců v Passau v Německu. Po návratu jsem byla zaměstnána v soukromé gynekologické ordinaci u MUDr. Kovaříka v Č. Krumlově. Má práce v ordinaci bohužel skončila po nečekaném úmrtí pana doktora. Vrátila jsem se opět do nemocnice v Č. Krumlově na interní jednotku intenzivní péče. A opět v Brně jsem

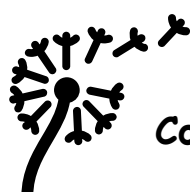
studovala další specializační studium v oboru Ošetrovatelská péče v anesteziologii, resuscitaci a intenzivní péči (ARIP). Necelý měsíc po závěrečných zkouškách jsem porodila svoji první dceru a nastoupila na rodičovskou dovolenou, kterou jsem si protáhla narozením druhé dcery. V roce 2015 jsem dostala nabídku pracovat v Domově důchodců v Horní Plané. Tu jsem přijala, jen jsem si na dva a půl roku odskočila porodit vytouženého syna. A nyní opět studuji na Vysoké škole zdravotnictví a sociální práce sv. Alžběty v Příbrami, obor Urgentní zdravotní péče.

Rodina: Moji rodinu tvoří moje 3 skvělé děti (dvě dcery a nejmladší syn), manžel a jeho maminka, která s námi bydlí v jednom domě. Do naší rodiny patří mnoho domácích zvířat. Náš největší mazlík je kocour Ota. A jak všichni víte i papoušci (korely, které vám stále všem nabízím, když se nám vylíhnou mlád'átka). Lásku k zvířatům zdělily i mé děti. Mám ráda naše velké a veselé rodinné oslavy, na kterých se sejdou nejbližší příbuzní.

Co mě v životě baví a co mám ráda: na prvním místě je moje velká rodina, hlavně děti, trávíme spolu hodně času. Dříve jsem ráda lezla po skalách, pískovcích. Ale od té doby, co mám děti, jsem zodpovědná a asi se víc bojím, tedy po skalách nelezu. Nicméně věřím, že se k tomu jednou vrátím, třeba až budu stát pod skalou a jistit svého syna. Ráda chodím na vycházky s kamarádkami, kdy se vždy po fajn vycházce odměníme kávou a nějakou sladkou dobrotou. Miluji sladké. Mám ráda četbu knih (poslední roky u nás frčí hlavně pohádky) a ruční práce, jako je háčkování a výroba našich vánočních andělů. Ty vyrábíme společně s manželem. Jelikož jsem začala studovat vysokou školu a obor, který studuji, je dost časově náročný, je mé hlavní přání studium dokončit. Tak ostatní koníčky na pár let musím nechat

v pozadí. Vše se mi daří skloubit dohromady i v této náročné době, hlavně proto, že v práci mám dobrý kolektiv, kde si vycházíme navzájem vstříc. A za to časté št'ourání v nose se vám všem omlouvám, ale buďte rádi, že se vám nemusím št'ourat někde jinde 😊.

Co se u nás událo

v této rubrice najdete vždy informace o tom, co jsme za poslední 3 měsíce prožili, vybudovali, zkrátka co se u nás stalo.

Závěr roku 2020 byl hektický, stejně jako celý rok. V Domově jsme se potýkali s nákazou nemocí Covid 19 jak u klientů, tak u zaměstnanců. I přes všechny nástrahy jsme se však pokusili uspořádat krásné a pohodové vánoce a slavnostní ukončení roku 2020. V Domově vonělo kromě dezinfekce i jehličí a cukroví, zazpívali jsme si koledy a nezapomněli jsme ani na vánoční dárky. Jako každoročně naše klienty potěšili a obdarovali lidé v rámci projektu Ježíškova vnoučata.

V lednu a počátkem února se již snažíme vrátit k běžnému provozu, pochopitelně za dodržení všech nutných protiepidemických opatření.

Co plánujeme

v této rubrice najdete vždy informace o tom, co plánujeme do dalších měsíců, na co se společně můžeme těšit.

Rok 2021 si plánujeme již bez Covidu!!! Ale to bohužel zatím nejsou reálné plány, takže v současné době bojujeme s únavou a skleslou náladou. Věříme ale pevně, že tohle jednou musí skončit. Moc rádi bychom uspořádali velkou oslavu našeho letošního výročí. Tedy všechny naše naděje a plány se upínají ke skončení pandemie a uvolnění všech restriktivních opatření, k nadcházejícímu jaru a sluníčku.

